

[Lars P. Jensen.]

varet må være forbi, således at forbrugerne kan regne med, at butikkerne virkelig holder åbent i den tid, de har ret dertil, altså udnytter åbningstiderne.

Vi blev i udvalget hurtigt klar over, at det var nødvendigt at rette det spørgsmål til de mænd, der havde været medlemmer af lukkelovsudvalget i 1947, om de grundet på de bedre forsyningsforhold eller andre forhold, der havde gjort sig gældende, havde ændret standpunkt til spørgsmålet om weekendlukning. Deres svar er optrykt som bilag til betænkningen, og deraf fremgår, at to af det daværende udvalgs medlemmer har ændret standpunkt til fordel for 14-lukningen.

Resultatet af udvalgets arbejde er blevet, at det konservative folkeparti, hovedstadens venstre, socialdemokratiet, det radikale venstre og retsforbundet går ind for kl. 14-lukningen, hvorimod venstre stiller et ændringsforslag, der tilsigter, at kommunalbestyrelsen kan tillade, at lukketiden på lørdage udskydes indtil kl. 16. Også dette spørgsmål har vi meget nøje gennemdrøftet i udvalget, men er kommet til den opfattelse, at en sådan ordning ville virke uheldigt i det praktiske liv, idet der er mange byer, hvor flere kommuner støder sammen — man kan bare tænke på hovedstadsområdet med Frederiksberg kommune, Københavns kommune og Gentofte kommune. Men udvalget var enig om, at der i sommermånederne blev givet tilladelse til, at politimesteren, når han fik tilslutning dertil af kommunalbestyrelsen, kunne give ret til at holde åbent til kl. 18 i kommuner, der i udpræget grad benyttes til sommer- og weekendophold, og hvor byens udseende ændres væsentligt af disse weekend- og sommergæster. Jeg har ganske vist set, at der er et enkelt dagblad i København, der har skrevet, at København også måtte kunne komme ind under denne paragraf. Jeg vil gerne kraftigt understrege, at dette så afgjort ikke har været udvalgets opfattelse, idet det kun skal gælde sådanne byer, som folk tager til som weekend- og sommergæster, og hvor de eventuelt skal bo i sommerhus eller ligge i telt ved skov eller strand; disse folk skal have mulighed for efter kl. 14 om lørdagen at få de varer, som det er vanskeligt at transportere derud, enten fordi de er meget tunge, eller fordi det er let fordærlige varer. Det tilfælde ligger ikke for for Københavns vedkommende. Når der kommer en weekendgæst eller en sommergæst her til byen, bor han hos sin familie

eller på hotel, og derfor opstår de samme problemer ikke i hovedstaden.

Til den anden ændring til § 2 er der ikke bemærkninger at gøre udover det, der står i betænkningen.

Hvad angår § 3, har udvalget ment det hensigtsmæssigt at slette sidste punktum af stk. 3, således at der angående de udstillinger, hvortil der er adgang for andre end næringsdrivende, gives handelsministeren ret til at dispensere fra lukkelovens bestemmelser, så at udenlandske forretningsfolk og forøvrigt også andre i butikslukketiden kan gøre bestillinger og afslutte forretninger på disse udstillinger. Det er jo således, at sådanne udstillingers økonomi i stor udstrækning er baseret på entreindtægten, og vi finder det naturligt, at ministeren får ret til dispensation også for disse udstillingers vedkommende.

Om § 4, litra b, er der kun den bemærkning at gøre, at kioskerne herefter får ret til fremtidig at handle med julehæfter og enkelte skriveblokke. De havde ønsket at få lov til at handle med papir, men da udvalget ikke fandt det rigtigt at gøre dem til papirhandlere i den tid, hvor andre papirhandlere skal have lukket, har vi holdt os til det, som nu er blevet resultatet af drøftelserne om dette punkt.

Med hensyn til litra c, der drejer sig om jernbanekiosker, har udvalget ment det rigtigt at give disse kiosker ret til at handle med tobaksvarer. Der forelå for udvalget 3 muligheder: enten at forbyde disse kiosker at handle med tobaksvarer eller at give dem ret til i åbningstiden at handle med sådanne varer — de skulle så, når lukketiden indtrådte, tildække disse varer — eller den udvej, som udvalget har valgt, at give disse kiosker ret til at handle med tobaksvarer, så længe de har åbent. Når vi har valgt denne udvej, skyldes det, at vi gerne vil tage hensyn dels til de udenlandske turister, dels til det store publikum, som rejser lørdag eftermiddag eller søndag. Vi har endvidere sat paragraffens litra c op i § 9, således at disse kiosker ikke får ret til at handle med andet end det, som er nævnt i dette litra under § 4.

Til litra f er der kun foreslået den ændring, at æblemost sættes ind efter frugt- eller saftvand; det sker for en fuldstændigheds skyld.

Til litra k foreslås den ændring, at salg af naturalprodukter af eget jordbrug og husdyrhold bliver tilladt, for så vidt udsalgsstedet ikke kan sidestilles med en butik. Det er, fordi man ønsker, for at sige det